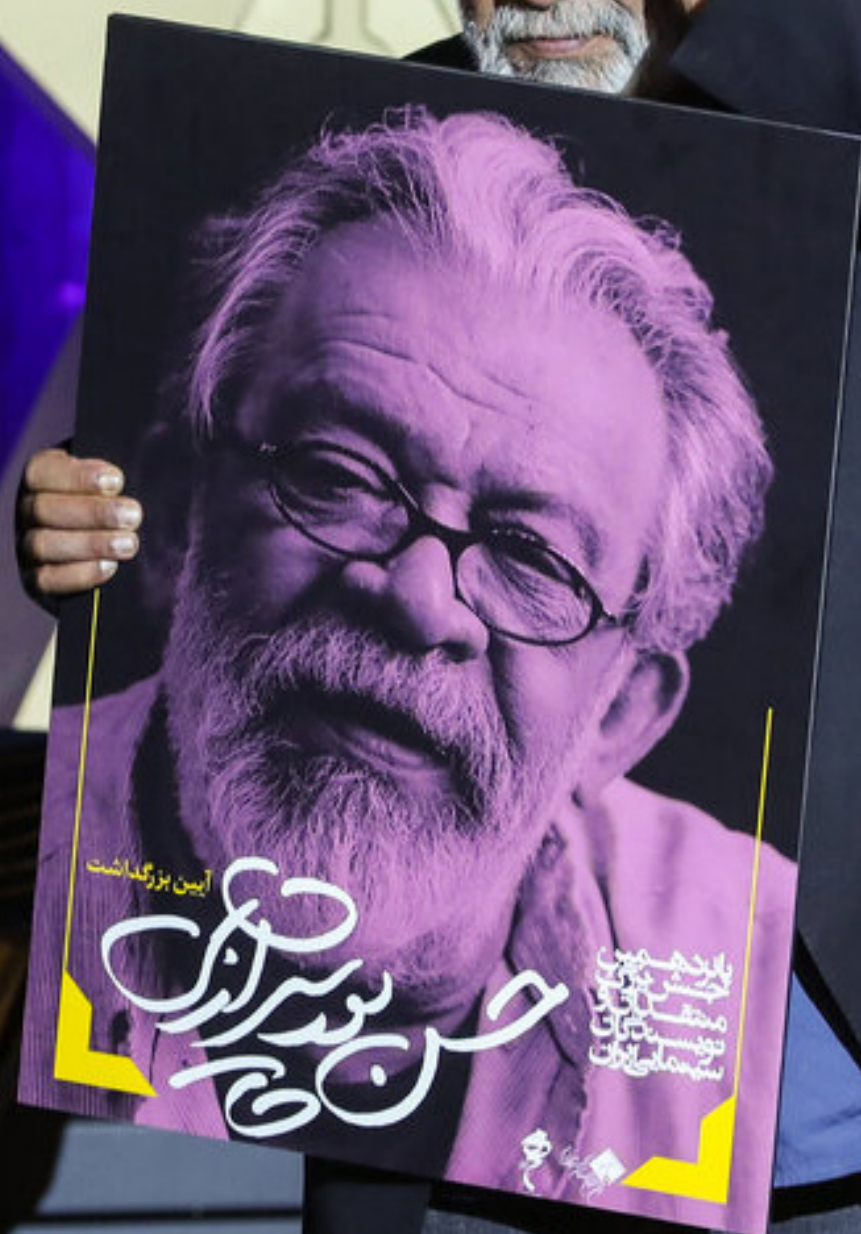

ماهنامه
سینمایی
کوتاه
SHORTCUTSMAG

۲۴

شماره ۲۴ | ۱۵ شهریور ۱۴۰۴ | ۱۲ صفحه | ۳۰ هزار تومان

همه چیز از
پانزدهمین جشن
انجمن منتقدان
و نویسندگان
سینمایی ایران

همه چیز از پانزدهمین جشن انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی ایران

مراسم پانزدهمین جشن منتقدان و نویسندگان سینمایی ایران به دبیری جعفر گودرزی شنبه ۸ شهریور در تالار قلم کتابخانه ملی ایران برگزار شد. در این مراسم چهره‌هایی همچون رسول صدرعاملی، امین حیایی، حسن پورشیرازی، حامد بهداد، پریناز ایزدیار، پژمان جمشیدی، هوتن شکیبا، آزاده صمدی، امیرحسین فتحی، داریوش فرضیایی، اکتای برهنی، نصرالله مدقالچی، سارا بهرامی، سارا حاتمی، سجاد بابایی، ستاره پسیانی، مهسا حجازی، بابک خواجه‌پاشا، رضا بابک، بانپیال شومون، بامداد افشار، ناهید مسلمی، علیرضا ثانی‌فر، مستانه مهاجر، فاطمه محمدی مدیرعامل موزه سینما، ندا جبرئیلی، نفیسه روشن، بهزاد خلج، ناصر ممدوح، تورج اوند، سهیل دانش اشراقی، کاظم دانشی، امید شمس، فرزین محدث، سهیل موفق، صدف اسپهبدی، مجید صالحی، امیر غفارمنش، میرسعید مولویان و ... حضور داشتند.

فرزاد حسنی اجرای این مراسم را برعهده داشت و در ابتدای مراسم یاد احمد پژمان، آهنگساز و شاپور عظیمی منتقد فقید سینما را گرامی داشت. پس از صحبت‌های او ویدئویی درباره مرور ادوار جشن منتقدان و همچنین ویدئویی از درگذشتگان سینماگران طی سه سال گذشته به نمایش درآمد.

متن بیانیه دبیر جشن پانزدهم:

«هنرمندان و سینماگران عزیز، اهالی شریف رسانه، میهمانان ارجمند و اعضای گرامی انجمن منتقدان، امشب ما در تالار قلم گرد هم آمده‌ایم، نه فقط برای برگزاری یک جشن، بلکه برای پاسداشت جادویی که نامش سینماست. سینما، حافظه زنده یک ملت است؛ آینه‌ای که شکست و شکوه، غم‌ها و شادی‌هایمان را بازمی‌تاباند و ما را دوباره با خودمان روبه‌رو می‌کند. زخمی است که هم‌زمان مرهم است و فانوسی که در تاریک‌ترین راهروهای تاریخ، جرقه‌ای از امید را روشن می‌کند و این همان معجزه‌ای است که سینما را یگانه و جاودانه کرده است.

پانزدهمین جشن منتقدان، فرصتی است برای ایستادن دوباره کنار هم، برای یادآوری اینکه سینمای ایران، با همه رنج‌ها و تنگناها، هنوز شرافتمندانه می‌تپد و زندگی را بی‌صدا به ما بازمی‌گرداند. امشب، بیش از آنکه مراسمی برای تقدیر باشد، لحظه‌ایست برای دوباره باور کردن نیروی سینما؛ همان نیرویی که ما را کنار هم نگه داشته و چراغ فردا را روشن می‌کند. در این دوره از جشن منتقدان، برای نخستین‌بار، آکادمی جشن، مسئولیت سنگین داوری سه سال اکران سینمای ایران را برعهده گرفت. کاری طاقت‌فرسا و دقیق که ثمره‌اش، ارزیابی ۲۰۷ فیلم در گستره‌ای وسیع از ژانرها، زبان‌ها و جهان‌بینی‌ها بود.

ما باور داریم که سینمای ایران، در این بزنگاه تاریخی، نه تنها به تندباد شهرت و بازار، که به بادهای پلایشگر کیفیت نیاز دارد. در چنین زمانه‌ای، بیش از همیشه نیازمندیم به دل‌های پاک، به قلم‌های بی‌تعارف و به وجودهای دلسوزی که چشم به حقیقت دارند، نه منفعت. بیایید کنار هم بنایم. نگذاریم هر جریان یا هیاهویی بین ما، بین دلسوزان سینمای نجیب ایران،

دروغی از سوءتفاهم و جدایی حفر کند.

سینما، پیش از هر چیز، خانه دل‌های روشن است و منتقد، فانوس‌دار این خانه در تاریکی‌ها. سینمای ما سال‌هاست از تک‌صدایی ملال‌آور رنج می‌برد، از تکرار بی‌پایان جهان‌هایی که نه تازه‌اند، نه راستین. گویی دوربین‌ها جرأت عبور از قاب امن عادت را ندارند. ما، به جای تنوع طعم‌ها، یک غذا را در صد بشقاب سرو می‌کنیم و هنوز انتظار داریم مخاطب، با اشتیاق، لقمه آخر را هم ببلعد. نه! سینما با تک‌صدا نمی‌بالد. با فراموشی مخاطب زنده نمی‌ماند. وقتی ژانرهای فراموش شده، وقتی طنز به ابتذال و درام به زاری بدل می‌شود، یعنی ما به شعور و ذائقه تماشاگر پشت کرده‌ایم.

مخاطب ما بی‌سلیقه نیست، تحقیرش کرده‌اند. با آثاری که نه تخیل را قلقلک می‌دهند، نه اندیشه را. نه می‌خندانند، نه می‌گریانند. بلکه فقط می‌گذرند؛ مثل نسیمی که یادش نمی‌ماند. سینمای ما، اگر بخواهد برخیزد، باید دوباره به تنوع، شهامت و تجربه‌گری بازگردد. باید جسارت کند، در روایت، در فرم، در لحن، در فهم مخاطب. و این آغاز نمی‌شود مگر با صدای منتقد، با واژه‌هایی که نه از سر خشم، که از سر عشق، آینده را صدا می‌زنند.

مادر کشوری با اقلیم‌های متنوع، فرهنگ‌های رنگارنگ، اسطوره‌های زنده و زخم‌های عمیق، چرا باید فقط یک قصه را در صد فرم یکسان تکرار کنیم؟ و در این میانه، سینمای ما از زخمی عمیق رنج می‌برد: فقر ژانر، یعنی فقر تخیل. مادر کشوری با صدای هزار روایت، چرا فقط یک لحن را تکرار می‌کنیم؟ وقتی کم‌دی به هجو بدل می‌شود، ملودرام به زاری و عاشقانه به سانسور، یعنی خطر از قاب گذشته و به روح رسیده است.

سینمای ما از فقر ژانر نمی‌رنجد؛ در آن جان می‌سپارد.

وقتی هفت هنر را به چهار نما تقلیل می‌دهیم و خیال را در یک قاب بسته محبوس می‌کنیم، نه درام رشد می‌کند، نه کم‌دی می‌خنداند، نه عشق می‌سوزاند. این فقر، فقط فقدان تکنیک نیست؛ فقدان شهامت است. شهامت نگاه تازه، شهامت تجربه‌گری، شهامت پذیرش مخاطبی که می‌فهمد و شعورش را به بازی نمی‌گیرد. ما به نام مردم، از مردم دور شده‌ایم. مخاطب، قربانی سهل‌انگاری ما شده؛ نه چون او ذائقه ندارد، بلکه چون ما طعم تازه‌ای به او نچشاندیم. نه چون او خام است، بلکه چون ما خام‌فروشی کردیم و این درد، درد یک نسل است که به جای سینما، فقط سایه‌اش را دیده؛ سایه‌ای بی‌ژانر، بی‌خون، بی‌غرور. سینمای ما، اگر بخواهد برخیزد، باید از روی خاکستر خودش عبور کند. باید دوباره یاد بگیرد که ترس را بیافریند، عشق را بی‌پرده روایت کند، کم‌دی را از لودگی نجات دهد و مرگ را، نه با آه، بلکه با سکوتی سینمایی به تصویر بکشد.

اینجا نقطه جوش است، یا تبخیر می‌شویم یا تبدیل و در این میانه، باید چشم باز کنیم به واقعیت سخت تولید. امروز، هزینه‌های سرسام‌آور، بخش خصوصی را فلج کرده است. جریان تولید، در گل‌مانده است و بسیاری، دیگر نه به ساختن، که به بقا فکر می‌کنند. ما در زمانه‌ای ایستاده‌ایم، که فردا، مبهم‌تر از همیشه است. بلا تکلیفی، در همه‌جا خانه کرده؛ در سرمایه‌گذاری، در مجوز، در نمایش و حتی در اعتماد و با این همه، هنوز یک چیز هست که می‌توان به آن دل سپرد: سینما. سینما، در دل این آشوب فقط هنر نیست؛ پناه است. شاید آخرین امید جمعی ما باشد برای اینکه دوباره باور کنیم به دیدن، به فهمیدن، به بودن. به پانزدهمین جشن منتقدان خوش آمدید. با افتخار، با امید و با ایمان به سینما.

▲ جعفر گودرزی (دبیر جشن پانزدهم) - عکس: سیدسعیدرضا رضوی

گرامیداشت خانواده شهید بیتا موسوی

بیتا موسوی خبرنگار سابق سینما در جنگ ۱۲ روزه ۳ تن از اعضای خانواده از جمله برادر، همسر برادر و برادرزاده خود را از دست داد که هیئت مدیره انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی ایران یاد شهدای این خانواده را گرامی داشتند.

بیتا موسوی در ادامه مراسم گرامیداشت گفت: از انجمن منتقدان تشکر می‌کنم بابت برگزاری این گرامیداشت تشکر می‌کنم. از روز ۲۵ خرداد که این اتفاق افتاد تمام همکارانم در سینما و مطبوعات همواره کنار من بودند و به من کمک کردند تا با این غم کنار بیایم. امیدوارم هرگز هیچ آدم مظلومی در سرزمین من قربانی جنگ و سیاست نشود. امیدوارم هیچ شخصی در یک ظهر تابستانی همراه با خانواده‌اش قربانی جنگ نشود. از آن خانواده فقط محمد به یادگار برای من باقی مانده است. محمد نور زندگی من است و امیدوارم با کمک شما نگهدار خوبی برای این یادگار ارزشمند باشم.

سپس جعفر گودرزی بیان کرد: خیلی از ایرانیان عزیز زندگی‌شان به قبل و بعد از جنگ ۱۲ روزه تقسیم شده است و زندگی بیتا نیز دیگر مانند پیش از جنگ نمی‌شود.

محمد موسوی فرزند شهید و برادرزاده بیتا موسوی در ادامه تصریح کرد: بابت برگزاری مراسم گرامیداشت خانواده‌ام بسیار تشکر می‌کنم. امیدوارم سایه جنگ برای همیشه از کشور ما دور شود.

تجلیل از فرشته صدرعرفایی و جایزه ویژه برای سروش صحت

در پانزدهمین جشن انجمن منتقدان و نویسندگان از فرشته صدرعرفایی، بازیگر سینما تجلیل شد. وی به دلیل حضور در خارج از ایران در این مراسم حضور نداشت و در ویدئویی عنوان کرد: از تمام کارگردانان، فیلمنامه نویسان، همکاران پشت صحنه و همبازیان عزیزم تشکر می‌کنم. امشب برای من هم شب بزرگی است زیرا بزرگداشت دوست قدیمی و عزیز من حسن پورشیرازی نیز برگزار می‌شود. بازی درخشان او در فیلم «پیر پسر» برای همه ما مانند کلاس درس است. مهناز افضلی به نمایندگی از فرشته صدرعرفایی جایزه او را دریافت کرد.

جایزه ویژه جشن پانزدهم

جایزه ویژه جشن منتقدان و نویسندگان سینمایی ایران توسط مازیار فکری ارشاد به سروش صحت برای کارگردانی فیلم «صبحانه با زرافه‌ها» اهدا شد. سروش صحت پس از دریافت جایزه عنوان کرد: خیلی خوشحال و هیجان‌زده هستم زیرا این جایزه بسیار مهم است و از طرف منتقدان و نویسندگان سینما اهدا می‌شود. هر فیلمی یک کار تیمی است و من به نمایندگی از تمام عوامل اینجا هستم. هر کدام از ما یک بهشت در ذهنمان داریم که دوست داریم در آنجا صبحانه بخوریم، بهشت ذهنی من و ایمان صفایی «صبحانه با زرافه‌ها» بود. امیدوارم روزی تمام ایرانی‌ها بتوانند در بهشت ذهنی‌شان صبحانه بخورند!

بهترین دستاورد فنی و مهندسی صدا

جایزه بهترین دستاورد فنی با حضور امید نجوان، حبیب اسماعیلی و امیر فرض‌الهی به سهیل دانش اشراقی طراح صحنه فیلم «خائن کشی» اهدا شد. دانش اشراقی پس از دریافت جایزه خود گفت: این جایزه خیلی ارزشمند است زیرا اگر منتقدان نبودند، سینما نبود. از علی اوجی و استاد کیمیایی عزیز تشکر می‌کنم که من را به عنوان طراح صحنه پذیرفتند. جایزه بهترین مهندسی صدا با حضور نصرالله مدقالچی و عزیزالله حاجی‌مشهدی به مهرشاد ملکوتی و مسیح حدپور سراج برای فیلم «موقعیت مهدی» اهدا شد. بابک خواجه‌پاشا به نمایندگی از مهرشاد ملکوتی و مسیح حدپور این جایزه را دریافت کرد.

بهترین موسیقی متن

عباس یاری و بهزاد خلج برای اهدای جایزه بهترین موسیقی متن روی صحنه آمدند.

عباس یاری گفت: وقتی این تندیس و لوحها را تماشا می‌کردم یادم آمد که سال ۷۷ در اولین دوره اهدای جوایز انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی ایران یک روز جمعه امیر اثباتی و من به دفتر مجله فیلم رفتیم و دیپلم‌های افتخاری آماده کردیم تا به آقای بیضایی، انتظامی، سوسن تسلیمی و علیرضا زرین‌دست تقدیم کنیم. آقای زرین‌دست دیپلم افتخارشان را گم کردند و سالها به ما می‌گفتند که یک دیپلم دیگر به ما بدهید. وقتی آقای گودرزی بیانیه را خواندند به یادم آمد که ما از همان ابتدا در بیانیه‌هایی درخواست تشکیل خانه سینما و سازمان سینمایی داشتیم. یادی می‌کنم از رفیق رفته مسعود مهرابی عزیز که پس‌فردا تولدش است اما میان ما نیست و تا زمان رفتنش اجازه نداد تیم سفرفره مجله فیلم از هم بپاشد.

در ادامه دیپلم افتخار بهترین موسیقی متن به مسعود سخاوت‌دوست برای فیلم «موقعیت مهدی» و تندیس بهترین موسیقی متن به ستار اورکی برای فیلم «خائن‌کشی» اهدا شد.

ستار اورکی پس از دریافت جایزه خود گفت: خوشحالم که امشب در کنار شما عزیزان هستم. درگذشت استاد احمد پژمان را به جامعه هنری تسلیت می‌گویم. ما امروز بزرگی را از دست دادیم که فکر نمی‌کنم دیگر مانند ایشان زاده شود.

بهترین تدوین

جایزه بهترین تدوین توسط مستانه مهاجر و محسن بیگ‌آقا به حسن حسن دوست برای فیلم «پرویز خان» اهدا شد.

بیگ‌آقا عنوان کرد: منتقدان با عشق زندگی می‌کنند و این عشق اکنون دیگر به مرز جنون رسیده است. در جشنواره‌های خارجی از ما می‌پرسیدند که هزینه پرواز و هتل شما را چه کسی می‌دهد و وقتی می‌گفتم خودمان، به من می‌گفتند که شما دیوانه هستید. منتقدان با عشق فیلم و سریال می‌بینند و نقد می‌نویسند.

بهترین فیلم اول

جایزه بهترین فیلم اول توسط اکتای براهنی و کامران ملکی به آرمان خوانساریان برای فیلم «جنگل پر تقال» اهدا شد.

خوانساریان پس از دریافت جایزه بیان کرد: خیلی از گرفتن این جایزه خوشحالم. از وقتی که فیلم ما آماده شد خیلی حال و هوای جشن نداشتیم اما امروز پس از ۳ سال از تمام کسانی که برای ساخت این فیلم کنار ما بودند، تشکر می‌کنم.

تجلیل از حسن پورشیرازی

مهناز افضلی، حامد بهداد و رضا صائمی برای تجلیل از این هنرمند روی صحنه آمدند.

حسن پورشیرازی پس از دریافت لوح خود گفت: این جایزه مهم‌ترین جایزه‌ای است که می‌گیرم. از منتقدان عزیز تشکر می‌کنم که سال‌هاست مرا حمایت می‌کنند و از شبی که در برج میلاد آن اتفاق برای ما افتاد [تشویق بی امان فیلم «پیرپسر»] تا امروز از ما و فیلم ما حمایت کرده‌اند.

دوست دارم در اینجا این را بگویم که امروز هم استانی عزیز من آقای پژمان را از دست دادیم و از این بابت بسیار متأسف هستم.

این تقدیر را به روح بزرگ داریوش مهرجویی تقدیم می‌کنم که بسیار از او آموختم. همچنین از تمام کسانی که من را تا اینجا کار حمایت کردند، بسیار سپاسگزارم. اکتای براهنی از تو ممنونم که به من اعتماد کردی تا در کنار هنرمند درجه یک سینما حامد بهداد، لیلا حاتمی، محمدولی‌زادگان و همه عزیزان کار کردیم.

در ادامه حامد بهداد درباره حسن پورشیرازی گفت: این مطلبی که آقای پورشیرازی گفتند داغ دل من را تازه کرد. جایزه‌های زیادی بین ما سینماگران رد و بدل شده ولی شبی را به خاطر دارم که از دست آقای داریوش مهرجویی جایزه گرفتم. کلیپ درگذشتگان را که می‌بینیم متوجه می‌شویم چه اعتبارهایی در سینما بودند که از دست داده‌ایم. بازیگری گاهی ساده و گاهی طاقت فرسا است. چهار فیلم سینمایی و یک تئاتر با

حسن پورشیرازی کار کردم. ورود همه بازیگران برای حضور در این فیلم سخت بود و در سکانس آخر و در ماه‌های آخر همه ما شاهد اتفاقی بودیم که برای حسن پورشیرازی افتاد و او با اعصابی خراب هر روز به جنگ این نقش می‌آمد. حسن را نگاه می‌کردم و می‌دیدم که در ماه آخر جان خود را از دست داده و دیوانه‌وار به صحنه می‌آمد. همان روزها می‌دیدم که حسن مزد خود را برمی‌دارد. نقش‌های رنگارنگی که ایفا کرده است و می‌دیدم این رنجی که می‌کشد به بار خواهد نشست. همیشه منتظر بودم او مزد و اجر خود را بردارد و ایمان داشتم و این روز که همه جلوی پا او ایستادند را می‌دیدم. امیدوارم یگانه شدن با نقش و هنر از دل همدیگر و شهر بگیریم.

حسن پورشیرازی پس از صحبت های حامد بهداد گفت: از حامد عزیز ممنونم. دعا کنید که فیلم ما به اسکار برود.

بهترین فیلمبرداری

دیپلم افتخار بهترین فیلمبرداری با حضور امیر عابدی و مهدی احمدی به آرمان فیاض برای «برف آخر» و تندیس این بخش به مسعود سلامی برای فیلم «خائن کشی» اهدا شد.

سلامی پس از دریافت جایزه خود گفت: برای دومین بار این جایزه را دریافت کردم و بسیار خوشحالم که این جایزه را برای فیلم آقای کیمیایی می‌گیرم. امیدوارم امثال آقای کیمیایی سالیان سال برای این سینما بمانند و فیلم بسازند.

بهترین بازیگر نقش مکمل زن

جایزه بهترین بازیگر نقش مکمل زن با حضور ناهید مسلمی، پریناز ایزدیار و حسن لطفی به صدف اسپهبدی برای فیلم «علفزار» اهدا شد.

وی پس از دریافت جایزه گفت: آرزویم این بود که تندیس جشن منتقدان را دریافت کنم. از شما خواهش می‌کنم که به افتخار پدر و مادرم دست بزنید چون امروز در سالن هستند.

بهترین بازیگر نقش مکمل مرد

دیپلم افتخار بهترین نقش مکمل مرد به علیرضا ثانی‌فر برای فیلم «علت مرگ نامعلوم» و تندیس این بخش به مجید صالحی برای فیلم «برف آخر» اهدا شد.

ثانی‌فر پس از دریافت دیپلم افتخار گفت: من بازیگری را کنار حامد بهداد یاد گرفته‌ام و اعتقاد حامد این بود که من پس از ۴۰ سالگی موفق می‌شوم اما امروز که آقای پورشیرازی را دیدم یاد گرفتم که باید بیشتر تحمل کنیم. علی‌زنگار «علت مرگ نامعلوم» را با خون دل ساخت و من این دیپلم را به نمایندگی از تمام بازیگران «علت مرگ نامعلوم» دریافت می‌کنم.

مجید صالحی هم بیان کرد: امروز باید از ثانی‌فر حلالیت بطلبم زیرا من مجید دل‌بندم را از او دزدیدم که سرنوشت‌م را عوض کرد. منتقدان از یک جایی مسیر زندگی من را عوض کردند. سالها کمدی بازی می‌کردم اما دیگر دچار تکرار شده بودم. ۲ نقد برای من نوشته شد و پس از آن سعی کردم مسیر بازیگری‌ام را عوض کنم. دلمان برای ترانه علیدوستی، فاطمه معتمدآریا، باران کوثری و کتابیون ریاحی تنگ شده است. امیدوارم شرایط برای حضور این عزیزان فراهم شود.

بهترین بازیگر نقش اول زن

دیپلم بهترین بازیگر نقش اول زن با حضور رسول صدرعاملی، ستاره پسیانی و جعفر گودرزی به الناز شاکردوست برای فیلم «بی بدن» و تندیس این بخش به سارا بهرامی برای فیلم «جنگل پرتقال» اهدا شد. الناز شاکردوست به دلیل حضور در خارج از کشور در این مراسم نبود.

سارا بهرامی پس از دریافت جایزه خود گفت: این افتخار را دارم که برای بار دوم این جایزه را دریافت می‌کنم. از آقای صدرعاملی و آرمان خوانساریان و از انجمن منتقدان بسیار تشکر می‌کنم.

بهترین بازیگر نقش اول مرد

جایزه خلاقیت در بازیگری با حضور حامد بهداد و هوشنگ حسینی به امین حیایی برای فیلم «برف آخر» اهدا شد.

همچنین دیپلم افتخار بهترین بازیگر نقش اول مرد به بانپال شومون برای فیلم «علت مرگ نامعلوم» و تندیس این بخش به میرسعید مولویان برای فیلم «جنگل پرتقال» اهدا شد.

بانپال شومون پس از دریافت جایزه گفت: این اولین جایزه سینمایی من است. من از ۳ هنرمند آشوری ایران یاد می‌کنم و آرزو دارم فارغ از هر مذهب، نژاد و قومیتی بتوانیم روزی آزادانه با هم در این خاک کار کنیم. به عنوان یک بازیگر آشوری این جایزه را به جامعه آشوری‌ها و هنرمندان بی‌صدایمان تقدیم می‌کنم.

امین حیایی نیز بیان کرد: از انجمن بسیار ممنونم. افتخار داشتم که یک بار دیپلم افتخار را برای فیلم «شعله‌ور» دریافت کردم. درست است که بسیاری از بزرگان سینما از کنار ما رفته‌اند اما باید قدر همین خانواده و قدر داشته‌هایمان را بدانیم و آنها را در این خانواده تنها نگذاریم.

میرسعید مولویان نیز پس از دریافت جایزه خود عنوان کرد: آرزوی من این بود که اولین جایزه‌ام، جایزه انجمن منتقدان باشد زیرا هنر همواره یک امر علمی است.

بزرگداشت جواد طوسی

سومین بزرگداشت این جشن به جواد طوسی منتقد سینما تعلق داشت.

طهماسب صلح‌جو و غلام‌عباس فاضلی برای این بخش از برنامه روی صحنه آمدند.

صلح‌جو گفت: به عنوان عضو کوچک انجمن به همه دوستان برگزارکننده دست‌مریزاد و خسته نباشید، می‌گویم. درباره جواد طوسی باید بگویم که رفاقت و آشنایی ما به چهل سال قبل بر می‌گردد و بهانه آشنایی و پیوند ما سینما بود ولی دلیل ادامه این رفاقت به مرام و روحیه خود جواد طوسی برمی‌گردد. هیچ وقت از او دو رنگی و بدخواهی ندیدیم. در داوری و قضاوت بسیار حواس‌جمع است و تاکنون ندیده‌ام درباره کسی بد بگویم. برخی در روزهای اخیر نقد را با بددهنی و فحاشی آلوده کرده‌اند ولی آقای طوسی با سابقه طولانی خود نزاکت و ادب نقد را رعایت می‌کند و این بسیار ارزشمند است. او هیچ چشم‌داشت مالی و مقامی ندارد و نوشتن و نقد، عشق اوست. صحنه نمایش برای یک بازیگر تئاتر مقدس است و او هرگز اهمیت نمی‌دهد که تصویر و صدایش ضبط نمی‌شود و ذات تئاتر و صحنه برای او مهم است. از جهتی او را به بازیگر تئاتر تشبیه می‌کنم که در طول دوران طولانی کار خود هرگز از ارتباطات خود استفاده نکرده است. او منتقد گلخانه‌ای نیست و بزرگ شده پرده سینماست و سینما را با همه ابعاد آن لمس کرده است. جواد طوسی جامع‌الاطراف است و آدمی با این همه جنبه‌های اجتماعی و نشست و برخاست‌ها در درون خود همیشه تنه‌است. امیدوارم این جشن بهانه‌ای باشد که تنهایی او را پر کنیم.

جواد طوسی در ادامه این برنامه روی صحنه آمد و گفت: ادای احترام دارم به کسانی که برای حفظ استقلال و پایداری این سرزمین رخ در نقاب خاک کشیدند و غریبانه رفتند. یاد درگذشتگان قدیم و جدید سینمای ایران و استاد احمد پژمان و کبری سعیدی گرامی باد. در گذر از کابوس جنگ ۱۲ روزه و فضای پرتنش که مکانیزم ماشه بالای سر ماست بزرگداشت برای من حقیر معنایی ندارد. بزرگداشت را باید برای مردم این سرزمین برگزار کرد که صبورانه این روزگار سخت را قبول می‌کنند. امیدوارم شرایط فراهم شود تا ما بتوانیم بدون هیچ‌گونه حب و بغض از این بحران عبور کنیم و در یک‌همدلی و همراهی بالنده نقطه‌ای امن و آرامش‌بخش برای لیخند زدن به یکدیگر پیدا کنیم. معتقدم که نظر لطف و تشکر صنفی برای من به عنوان نماینده یک نسل پربار و ارزشمند است. هنوز جای امید روحانی، هوشنگ گلمکانی، شهرام جعفری‌نژاد و بهزاد عشقی خالی است. همچنین به نسل جدید منتقدان خوش‌آمد می‌گویم.

همچنین مسعود کیمیایی در شب تجلیل از جواد طوسی برای این منتقد پیام مکتوبی ارسال کرده بود.

بهترین فیلمنامه و کارگردانی:

در بخش پایانی مراسم تندیس بهترین فیلمنامه به علی زرنگار برای فیلم «علت مرگ نامعلوم» اهدا شد. این کارگردان پس از دریافت جایزه گفت: این جایزه را به تمام فیلم‌های توقیف شده در طول این سالها و به خصوص سالهای اخیر تقدیم می‌کنم. فیلم‌هایی که هرگز رنگ پرده رانیدند و فیلم‌هایی که سینمای ایران بخشی از اعتبارش را به آنها مدیون است. همچنین تندیس بهترین کارگردانی نیز به علی زرنگار برای فیلم «علت مرگ نامعلوم» اهدا شد. زرنگار مجدداً روی صحنه آمد و گفت: تجلیل مجدد از این فیلم برای من به معنای تجلیل از سینمای مستقل است. سینمای مستقل فقط با حضور هنرمندان مستقل به وقوع می‌پیوندد.

بهترین فیلم:

آخرین جایزه این جشن و تندیس بهترین فیلم به مجید برزگر برای فیلم «علت مرگ نامعلوم» اهدا شد. مجید برزگر گفت: از همه بچه‌های تیم درخشان «علت مرگ نامعلوم» تشکر می‌کنم. سینمای ایران یعنی همه سینمای ایران. آنچه که سانسور می‌شود هم بخش مهمی از سینمای ایران است. اکران آنلاین هم بخشی از سینمای ایران است. انجمن می‌تواند در جشن بعدی فیلم‌های دیگری هم لحاظ کند. دوست داشتم امروز بهتاش صناعی‌ها اینجا باشد تا این جایزه به «کیک محبوب من» اهدا شود.

امین حیایی
برندهٔ جایزهٔ خلاقیت در بازیگری

photo by: **FilmNews.ir**

ماهنامه فرش کای کوتاه

صاحب امتیاز: مدیر مسئول و سردبیر:
احمد شاهوند

با تشکر از: آتلیه‌های خبرگزاری مهر، انجمن منتقدان، پایگاه
خبری فیلم‌نوز، پایگاه خبری سینماوین و وب سایت فیلم‌موشات
طراحی و صفحه‌آرایی: احمد شاهوند
نشانی دفتر: کرج، شهرک بانک کشاورزی، ابن سینا ۱۴
مجتمع سپهر، واحد ۸
چاپ: کهن
سازمان آگهی‌ها: ۰۲۶ ۳۴۵۲۹۰۳۵ - ۰۹۱۲۲۶۱۸۰۶۴

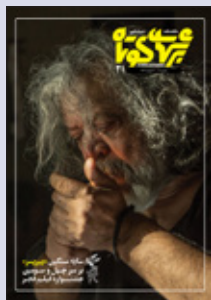
طراحی لوگو: آتلیه طراحی لوگو و هویت بصری «امیر»
اینستاگرام و تلگرام: @AmirAtelier
وب سایت: www.shortcutsmag.ir
شبکه‌های اجتماعی (تلگرام و اینستاگرام):
@shortcutsmag

مطالب مندرج در ماهنامه «برش‌های کوتاه» بیانگر دیدگاه
نویسندگان آن‌هاست و لزوماً بیانگر دیدگاه ماهنامه نیست.

همه شماره‌های «برش‌های کوتاه» در یک نگاه

شماره ۲۰

شماره ۲۱

شماره ۲۲

شماره ۲۳

شماره ۲۴

شماره ۳۳

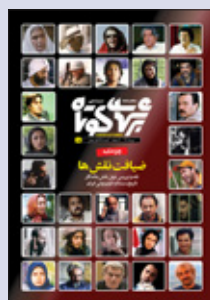
شماره ۳۴

شماره ۳۵

شماره ۳۶

شماره ۳۸

شماره ۳۹

شماره ۷

شماره ۸

شماره ۹

شماره ۱۰

شماره ۱۱

شماره ۱۲

شماره ۱

شماره ۲

شماره ۳

شماره ۴

شماره ۵

شماره ۶